

KOLESARSKI VODNIK

Smaragdne kolesarske poti

Vsebina

Kolesarski krog

I. 1	Tolmin–Nova Gorica	4
I. 2	Gorica–Čedad	6
I. 3	Čedad–Tolmin	8

Povezovalne poti

II. 1	Kolovrat	10
II. 2	Dobrovo–Stara Gora	11
II. 3	Okoli Kanina	12
II. 4	Breginjski kot	14
II. 5	Čepovanski dol & Trnovski gozd	15

Spoznavne poti

III. 1	Gorenji Tarbij v Nadiških dolinah	16
III. 2	Bovec	17
III. 3	Kobarid	18
III. 4	Šentviška planota	19
III. 5	Banjšice	20
III. 6	Dolenje	21
III. 7	Corno di Rosazzo	22
III. 8	Trstelj na Krasu	23
III. 9	Sv. Martin v Vipavski dolini	24

Gorske poti

IV. 1	Vojsko	25
IV. 2	Stol	26
IV. 3	Pusti Gozd v Reziji	27
IV. 4	Planina Razor	28
IV. 5	Možic nad Baško grapo	29
IV. 6	Matajur	30

Smaragdne kolesarske poti

Redke kolesarske destinacije imajo na tako majhnem območju tako raznoliko pokrajino, ki skupaj z burno zgodovino in gostoljubnostjo prebivalcev ustvarja idealne pogoje za čudovite kolesarske počitnice. Na kolesu vsak dan izkusimo drugačno pokrajino, saj lahko izlet začnemo v osrčju Julijskih Alp, končamo pa ob Jadranskem morju. Na eni strani je alpsko področje s strmimi gorami, globokimi dolinami in čudovitimi smaragdnimi rekami z lepotico Sočo na čelu, na drugi strani pa so številne planote s sijajnimi razgledi in vinogradi Goriških brd, Colia ter Vzhodnih furlanskih brd.

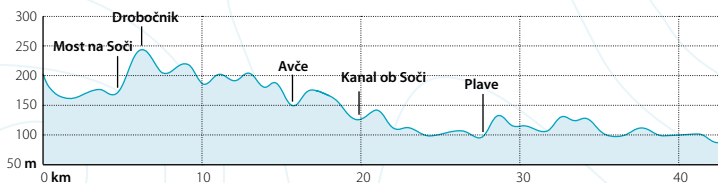
Kolesarske etape potekajo po obmejnem območju Slovenije in Italije, kar nam omogoča, da lahko v istem dnevu preizkusimo in med seboj primerjamo tipične slovenske in italijanske jedi skupaj z odličnim kozarcem vina ter obiščemo čudovita zgodovinska mesta, kot je Čedad (Cividale del Friuli) s spomeniki, vpisanimi na Unescov seznam svetovne dediščine. Zaradi svoje raznolikosti ter mešanice alpskega in sredozemskega podnebja, ki omogoča daljšo kolesarsko sezono, nudi to območje priložnosti za vse vrste kolesarjenja.

Z gorskim kolesom lahko uživamo na cestah in poteh 1. svetovne vojne, ki nas privedejo do najbolj odročnih krajev, s cestnim kolesom se lahko vozimo po manjših, skorajda neprometnih asfaltnih cestah, s treking kolesom pa se lahko podamo na makadamske ceste, ki vodijo v gore oziroma se vijejo po dolinah. To območje je zlasti zaradi pogojev za gorsko kolesarstvo postalo evropska vroča točka, kolesarjenje ob smaragdih lepoticah pa bo prevzelo prav vsakega kolesarja.

Peter Immich

I. 1 Tolmin–Nova Gorica

KO SE SOČA UMIRI

Izhodišče
Tolmin

Zahtevnost
●●○○○

Dolžina
42,5 km

Skupna višinska razlika
600 m

Čas trajanja
3,5–4,5 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

- sotočje Soče in Tolminke
- jezero na Mostu na Soči
- Babja jama
- kanalski most in Kontrada
- kamniti Solkanski most
- Frančiškanski samostan na Kostanjevici
- Trg Evrope
- Goriški grad
- trg Piazza Vittoria
- park Coronini
- Goriški pokrajinski muzej
- park Pevma - Soča

Tolmin zapustimo na sotočju rek Soče in Tolminke, ki je v poletnih mesecih prizorišče številnih festivalov, in nadaljujemo po kolesarski poti ob jezeru do Mosta na Soči. Naselje na naravnem pomolu med rekama Sočo in Idrijco sodi med pomembnejša arheološka najdišča, ob jezeru pa so speljane sprehajalne poti. V naselju zavijemo na stransko cesto proti Tolminskemu Lomu in prečkamo Idrijco. Tu se kolesarska povezava odcepi od reke. Po kratkem strmem vzponu dosežemo zaselek Drobočnik, kjer zavijemo desno na polico nad spodnjim delom jezera in se usmerimo proti Gorenjemu Logu. Sledi za odtenek zahtevnejši del poti. Najprej prečimo grapo potoka Vogršček in se po ozkem kolovozu, ki se vije gor in dol, mimo Babje jame pripeljemo v Avče. V rahlem spustu prispemo v Kanal, srednjeveško mestece v srednjem delu soške doline. Mesto s kamnitim trgom Kontrado je obzidano s tesno skupaj grajenimi stavbami nad Sočo.

Ko zapeljemo čez kamniti kanalski most nad soškimi koriti, ki je simbol Kanala, levi breg Soče zamenjamo za desnega. Na tej strani ostanemo vse do Solkana. Pot nas pelje po lokalni cesti skozi naselja Gorenja vas, Anhovo, Ložice in Plave. Pri mostu čez Sočo v Plavah zavijemo levo v Prilejše in se spustimo k reki. Z razgledom na Sveto Goro vse do Solkanskega mostu kolesarimo po kolesarski stezi tik ob akumulacijskem jezeru na reki Soči. Preden dosežemo novi solkanski most, se peljemo še mimo starega železniškega z največjim kamnitim lokom na svetu. Kot boste lahko opazili, že od Mosta na Soči kolesarimo tik ob progi Bohinjske železnice, ki je v preteklosti povezovala Dunaj s Tr-

stom. Takoj za Solkanom bistra Soča zapusti alpski in predalpski svet ter s svojo strugo prečka mejo in se preimenuje v Isonzo. Tu se od nje poslovimo – prečkali jo bomo samo še enkrat, in sicer v Gorici na poti v Brda.

Po ožjih ulicah Solkana, ki je eno najstarejših naselij v Posočju, se najprej prebijemo do Nove Gorice. Živahno mesto z blagim podnebjem, zasnovano kot park, je nastalo kot nadomestek Gorici, ki je ostala za mejo. Mesto vrtnic, kot tudi radi rečemo temu kraju, ima veliko prostora, namenjenega zelenju. Po Erjavčevi ulici z alejo slavnih mož pridemo do Trga Evrope in do železniške postaje, kjer stoji muzej Kolodvor. Nedaleč stran se na griču nad mestom bohota samostan Kostanjevica, kjer so pokopani zadnji potomci francoske kraljeve rodbine Burbonov.

Po prečkanju meje na Erjavčevi se lahko v naslednjem križišču (smer center) odločimo za ogled starega mestnega jedra Gorice, ki nam za razliko od mlajše sestre na ogled ponuja dolg niz zgodovinskih stavb. Zaradi milega podnebjja in številnih parkov so mestu nekdanje celice nadeli ime *Jadranska Nica*. Nadaljujemo do največjega mestnega trga Travnik in najznačilnejše nakupovalne ulice Raštel. Ta vodi do še enega pomembnega trga Cavour in do Goriškega gradu. Ob izhodu iz mesta se držimo smeri za Števerjan v Brdih. Na pevmskem mostu ponovno prečkamo Sočo in kolesarimo mimo pevmskega in soškega parka, ki ležita na njenih bregovih.

Dolina Tolminke

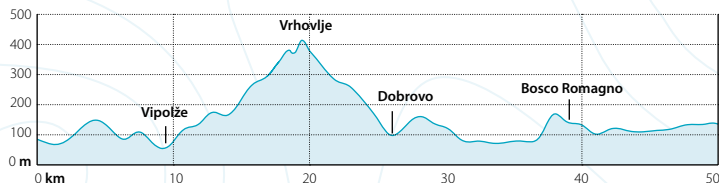
Sodi v zavarovano območje Triglavskega narodnega parka. Ob najjužnejšem vstopu v park je sotočje dveh rek, ki sta ustvarili slikovita Tolminska korita. S kolesom je dosegljiv tudi za mnoge najlepši spomenik iz 1. svetovne vojne – spominska cerkva sv. Duha v Javorci. Na poti do tja poskusite sir Tolminc, ki se lahko pohvali z evropskim znakom zaščitene označbe porekla, in domačo skuto.

Nova Gorica in Gorica

Po 2. svetovni vojni je bilo stičišče kultur s pregrado na meji razdeljeno na Gorico in Novo Gorico. Pretargana je bila železniška povezava s Trstom. Prostor zadnje vzhodnoevropske meje, ki je delila trg Transalpina z istoimensko progjo in železniško postajo, je preurejen v Trg Evrope z muzejem, ki združuje. Tako slovenska kot italijanska Gorica se danes trudita, da bi skupaj pisali prihodnost brez mejnih prehodov in v vedno večjem sožitju na vseh ravneh.

I. 2 Gorica–Čedad

VINSKE CESTE SLOVENSКИH IN ITALIJANSKIH BRD

Izhodišče

Gorica

Zahtevnost

Dolžina

50 km

Skupna višinska razlika

620 m

Čas trajanja

4–5 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

- vas Šmartno
- razgledni stolp v Gonjačah
- grad Dobrovo
- vas Medana
- park Bosco di Plessiva
- vila Nachini - Cabassi
- grad v Gramogliano
- park Bosco Romagno
- Unescovo mesto Čedad:
 - bazilika Marijinega vnebovetja
 - Nacionalni arheološki muzej
- trga Piazza del Duomo in Paolo Diacono
- Hudičev most
- Krščanski muzej
- Langobardsko svetišče

Po obisku obeh Goric prečkamo Sočo in na italijanskem ozemlju najprej kolesarimo po južnem obrobju Brd. Drugo ime za gričevje z naselji, ki se pneo po vzpetinah, je Collio. Državne meje, ki je nekoč delila oboje Brda, ni več. Za pevskim mostom, enim najstarejših na Soči, pomembnim tudi za Slovence z vznožja Brd, zavijemo najprej levo in šele nato proti Števerjanu (S. Floriano). Med vzpenjanjem se v zaselku Bukovje (Bucuiie) odcepimo levo in se skozi Valerišče (Valleris) peljemo proti Jazbinam (Giasbana). Po krajšem spustu skozi vinograde zavijemo desno v grič in prečkamo državno mejo. Peljemo se mimo Gornjega in Dolnjega Cerovega. V vasi Vipolže se lahko odločimo za lažje nadaljevanje poti proti Čedadu, tako da krenemo proti Dobrovemu ali Plešivemu (Plessiva). Krog po Brdih, kjer lahko poskusimo izvrstno vino in jedi, pa nadaljujemo mimo vile v Vipolžah, nato pa kolesarimo po ozkih in vijugastih cestah ter razglednih vasicah. Na poti nas čaka prenekateri vzpon.

Po glavni cesti skozi dolgo vas Kozana prispemo v Šmartno, najlepšo vasico daleč naokoli. Pot se nenehno vzpenja. Z razglednega stolpa v sosednjih Gonjačah se nam odpre veličasten razgled na vse strani, od Dolomitov pa vse do Tržaškega zaliva. V križišču zavijemo proti Plavam, v Vrhovljah pa z glavne ceste zapeljemo v smeri Lig (Korada). Ko dosežemo našo najvišjo točko v Brdih, zavijemo levo proti Višnjeviku, ki je znan kot rojstni kraj rebule. Čaka nas spust skozi vasi Krasno in že omenjeni Višnjevik ter Drnovk vse do Dobrovega, središča vinorodnega okoliša. Mimo gradu Dobrovo nadaljujemo proti Medani, slikoviti vasici s številnimi priznanimi vinarji.

Spustimo se mimo Cegla in po prečkanju meje na Plešivem zavijemo desno proti Cornu di Rosazzo. Smo na ozemlju Vzhodnih furlanskih brd. Na Plešivem se lahko odločimo za obisk bližnjega mesteca Krmin (Cormons). Če gremo naravnost proti Čedadu (Cividale del Friuli), se na jugu najprej dotaknemo parka Plešivo in griča z zaselkom ter gradom Ruttars ter prečkamo mejno reko Idrijo (Judrio). Na poti lahko občudujemo brezkončne vinograde. Med zaselkoma Gallo in Gramogliano vozimo po stranskih poteh med polji mimo Corna di Rosazzo. Zadnji vzpon pred Čedadom predstavlja hrib San Biagio. Spustimo se v park Bosco Romagno, katerega ime je langobardskega izvora. Park je imel skozi stoletja strateški pomen, danes pa je s svojimi travniki in številnimi drevesnimi vrstami kot nalašč za postanek.

Od severnega vhoda v park kolesarimo po nižjih predelih Spesse med žitnimi polji in vinogradi, vzporedno z glavno cesto Corno–Čedad. Med cerkvijo v Spessi in Gaglianom sledimo kolesarski poti, ki se dobesedno vije med ravninskimi nasadi trt, sadnih dreves, oljk in žit. Neskončno število trtnih vrst v smeri proti Prapotnemu (Prepotto) spremlja profil gričev in pobočij, ki se križajo in pokrivajo v nedogled, medtem ko je na naši levi mogoče videti grad in vinsko klet Rocca Bernarda. Od Gagliana nadaljujemo po stranskih cestah vse do naselja Rualis, kjer se priključimo na glavno prometnico. Vstopimo v Čedad, tesneje ob boku pa že imamo reko Nadižo (Natisone).

Šmartno

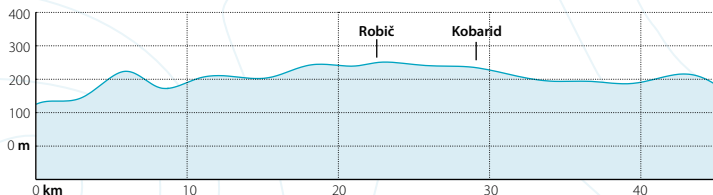
Nekdaj srednjeveška vojaška utrdba danes pa obnovljena vasica sodi med najlepše kulturne spomenike v Sloveniji. Slikovito obzidano vas s petimi ohranjenimi stolpi je videti v Brdih od vsepovsod, saj čepi na izjemno razgledni vzpetini.

Čedad

Zaradi strateškega položaja na koncu Nadiške doline je Forum Iulia iz majhnega vojaškega naselja kmalu postalo pravo mesto in najpomembnejše središče dežele, ki je dobila ime Friuli. Tako Rimljani in Langobardi kot tudi Benečani so s spomeniki in umetniškimi deli pustili sledi, kar daje Čedadu glavno vlogo za turizem v deželi. Staro mestno jedro, zgrajeno nad strmimi bregovi reke Nadiže, hrani arheološke in arhitekturne dragocenosti neizmerne lepote. Leta 2011 je bilo mesto zaradi Langobardov uvrščeno na seznam kulturne dediščine Unesco.

I. 3 Čedad–Tolmin

VŠTRIC DVEH SMARAGDNIH REK

Izhodišče
Čedad

Zahtevnost
●○○○○

Dolžina
45 km

Skupna višinska razlika
350 m

Čas trajanja
3,5–4,5 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

- Landarska jama
- reka Nadiža
- muzej Slovensko multimedialno okno, Špeter
- Rakarjev hram
- Kobarško blato
- Italijanska kostnica iz 1. sv. vojne
- Kobarški muzej
- soteska Soče in Napoleonov most
- slap Kozjak
- muzej sirarstva
- cerkev sv. Lovrenca
- Tolminska korita
- Tolminski muzej

Po glavni od Nadiških dolin, ki povezuje Čedad (Cividale del Friuli) z dolino Soče, sledimo reki Nadiži (Natisone) in dominantnemu Matajurju, simboloma Beneške Slovenije. Na naši desni se razkazuje svetišče Stara Gora (Castelmonte). Z izjemo nekaj zelo kratkih odsekov je etapa praktično ravninska, saj se nikoli ne oddalji od obeh smaragdnih rek – Nadiže in pozneje Soče –, ki nas spremljata na poti. Nadiži, ki je manjša in toplejša in zato še posebej privlačna za kopalce, sledimo proti toku. Na krajevnih oznakah vidimo, da kolesarimo skozi dvojezično območje s strnjeno slovensko skupnostjo. Na relaciji Čedad–Kobarid je nekdanj vlak, a je bila proga ukinjena. Danes o tem pričajo le redki ostanki ob poti, kot so postaja v Štupici (Stupizza) in ostanki trase v njeni okolici. Odsek okrog nekdanjega mejnega prehoda v soteski med Mijo in Matajurjem je najbolj redko posejten, zato pa z gozdovi in divjimi živalmi najbolj bogat predel na trasi. V višje ležečih vaseh, ki jih je prizadelo izseljevanje, se danes še vedno praznuje burnjak, praznik kostanja.

Ko zapustimo staro mestno jedro Čedada, poiščemo kolesarsko pot nad Nadižo, ki do naselja Most (Ponte San Quirino) teče po njenem levem bregu. Tu zamenjamo rečno stran in kolesarimo skozi vasi Dolenji Barnas (Vernasso) in Laze (Lasiz). Vmes se z leve priključi povezava skozi Breginjski kot z odcepom za Landarsko jamo. Špeter (San Pietro al Natisone) na nasprotnem bregu Nadiže je s svojo dvojezično šolo in muzejem kulturni center Beneških Slovencev. Za prečkanje nekdanjega mejnega prehoda na Robiču moramo na glavno cesto zapeljati v Logu (Loch). V teh nekaj kilometrih smo

zapustili obmorsko Furlansko nižino in se zatekli ob vznožje visokih alpskih vrhov. Pot nam vseskozi kažeta Matajur in Krn.

Na slovenski strani nas pred vasjo Robič pričakajo kopalni tolmini Nadiže, za vasjo pa zavijemo z glavne ceste na pot čez Kobarško blato. Na tem mestu se poslovimo od Nadiže. Tesno stisnjeni pod Matajur se po urejeni makadamski kolesarski poti peljemo skozi vasi Sužid in Svino do Kobarida. Ta nas s svojo znano veduto cerkvice sv. Antona, Italijanske kostnice in Krna v ozadju že od daleč nagovarja, da si privoščimo daljši postanek. Pri Napoleonovem mostu na sotesko Soče se lahko odločimo za obisk vasi pod Krnom ali zgornjega toka reke Soče z Bovcem, ki so zagotovo vredni ogleda. Naša pot pa se tu preprosto priključi toku reke Soče. Skozi vasi ji po levem bregu sledimo vse do Tolmina.

Med vožnjo po dolini nas z ene strani spremlja pogled na Krnsko pogorje, z druge strani pa greben Kolovrata, med 1. svetovno vojno prizorišče krvavih bitk na soški fronti. Iz vasi Ladra se lahko povzpemo na bližnji grič z razgledom na Sočo in obiščemo cerkvico sv. Lovrenca z grobom pesnika Simona Gregorčiča. Soči sledimo skozi vasi Kamno in Volarje, v vasi Gabrje pa se lahko odločimo za traso pohodniške poti Alpe Adria Trail. Pred prihodom v Tolmin, nad katerim kraljujejo ostanki gradu, lahko z manjšim ovinkom obiščemo še Tolminska korita, tako da v Doljah zavijemo levo v Zatolmin. Iz korit se v Tolmin odpravimo naravnost mimo pokopališča iz 1. svetovne vojne na Ločah in s tem opravimo del krožne poti okoli mesta.

Landarska jama

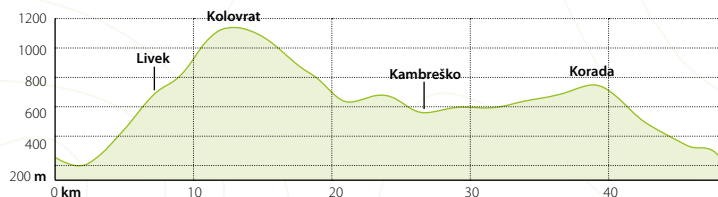
Najpomembnejši spomenik v Podbonescu (Pulfero) in okolici je zanimiv tako z naravnega kot tudi z zgodovinskega, umetnostnega in religioznega vidika. V jamo z vijugastimi podzemnimi potmi vodijo stopnice, na vhodu pa se nahaja kapela z lesenim oltarjem avtorja iz Kobarida. Zaščitene kraja niso pustili neizkoriščenega že v prazgodovini; Rimljani so tu zgradili vojaško postojanko, prisotni pa so bili tudi Bizantinci in Langobardi.

Kobarška zgodovinska pot

Okrog enega najbolj znanih zgodovinskih mest v Sloveniji, ki je znan predvsem po bitki pri Kobaridu iz 1. svetovne vojne, poteka obvezna pohodniška tura za vse njegove obiskovalce. Pot povezuje naravne znamenitosti z zgodovinskimi spomeniki: Sočo in slap Kozjak, Kobarški muzej, Italijansko kostnico, Tonocov grad iz antičnih časov, ostaline iz 1. svetovne vojne in Napoleonov most.

II. 1 Kolovrat

PO SLEMENSKI CESTI IZ ALP V MEDITERAN

Izhodišče

Kobarid

Zahtevnost

Dolžina

48 km

Skupna višinska razlika

1360 m

Čas trajanja

4,5–5,5 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

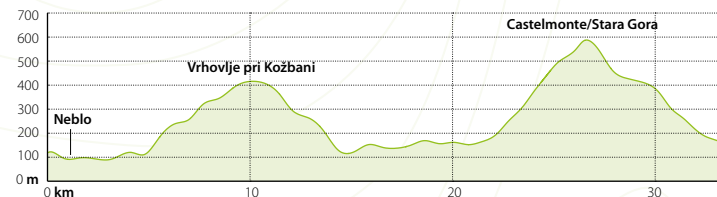
- Kobariska zgodovinska pot
- Zgodovinska pot Idrsko
- muzej na prostem Kolovrat
- svetišče Marijino Celje na Ligu
- vrh Korade
- razgledni stolp v Gonjačah
- vas Šmartno

Cestni vzpon na greben Kolovrata nad Sočo je nekoliko naporejši, kljub temu pa je tura primerna za širši krog kolesarjev z nekaj močmi v nogah. Z vrha grebena nas namreč čaka dolg in počasen spust v Goriška brda oziroma kar fizični in kulturni prehod iz alpske doline v vinorodni okoliš. Slemenska cesta kolesarju po začetnem vzponu ne predstavlja nobenega napora več, hkrati pa tura tudi orientacijsko ni zahtevna. Mirno lahko uživamo v razgledih na Julijske Alpe v ozadju in na morje pred nami.

Iz Kobarida do vzhodja Kolovrata izberemo Zgodovinsko pot Idrsko. Iz Idrskega se po strmi cesti povzpemo do vasi Livek. Drugi del vzpona mimo Livških Raven je malce bolj prijazen, vendar priložnosti za počitek praktično ni. Kot naročen pa je postanek v muzeju na prostem, ko se grebenska cesta že prevesi in spust. Ostanke italijanskih vojaških položajev, razgledi in botanična pestrost nas sicer zadržujejo, a nas nekaj magičnega že vleče naprej proti jugu. Do Brd nas loči še dostojna razdalja, vendar z njo – z izjemo krajšega odseka pod Korado – opravimo v blagem spustu z ravninskimi deli. V deželi kostanja, kjer nas na levi strani spremlja reka Soča, na desni pa mejna reka Idrija, nad vasjo Lig kraljuje romarsko svetišče Marijino Celje. Kraj je več kot primeren za morebitni zadnji postanek pred Brdi in ponuja razgled na preostali dve svetišči na poti treh svetišč. Pogled na Brda na jugu nam sicer še zapira vrh Korade, ko pa jo zapustimo, dobesedno pademo med sončne briške terase in se ustavimo v idilični vasi Šmartno.

II. 2 Dobrovo–Stara Gora

V ODMAKNJENEM SVETU OBMEJNE REKE IN PO POTI TREH SVETIŠČ

Izhodišče

Dobrovo

Zahtevnost

Dolžina

33,5 km

Skupna višinska razlika

830 m

Čas trajanja

3–4 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

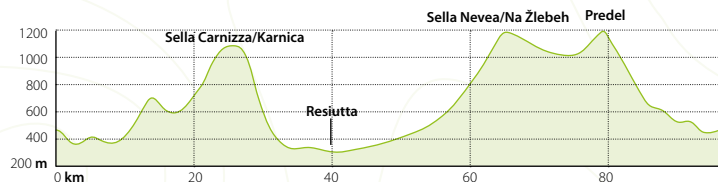
- grad Dobrovo
- korita Krčnik z mostom in Kotline
- cerkev sv. Marije na Jezeru
- mejna reka Idrija
- cerkev sv. Treh kraljev
- samostan na Stari Gori
- Unescovo mesto Čedad

Iz središča Goriških brd se odpravimo proti severu v Kožbanski kot. Po grebenu se dvigamo proti Koradi, pod vrhom pa se spustimo v dolino mejne reke Idrije (Judrio), ki izvira pod Kolovratom. Sledi ravninsko kolesarjenje skozi zaselke in samotne domačije na demografsko ogroženem območju. Po prečkanju reke in nekdanje meje v zaselku Mišček se priključimo tematski kolesarski poti treh svetišč in se po njej povzpemo na Stara Goro (Castelmonte). Vsa tri Marijina svetišča so zelo priljubljena romarska destinacija, Stara Gora pa izstopa s svojo enkratno arhitekturo, ki deluje kot utrdba. V središču Nadliških dolin ponuja razgled na Benečijo in Čedad (Cividale del Friuli), do katerega se spustimo po pohodniški poti Alpe Adria Trail.

Iz Dobrovega se odpravimo v smeri proti mejnemu prehodu Neblo. V vasi Neblo zavijemo desno. Kolesarimo ob potoku Kožbanjšček, najprej po dolini, nakar se mimo Hlevnika in Vrhovlja pri Kožbani dvignemo na greben. Mimo vasi Senik se spustimo v Golo Brdo. Ostanemo na slovenski strani in po levem bregu reke Idrije kolesarimo po makadamski poti do zaselka Mišček. Takoj za mostom zavijemo levo, v prvem zaselku pa desno in se najprej po asfaltirani zatem po makadamski cesti vzpemo skozi Prapotišča (Prepotischis) in mimo sv. Treh kraljev. Pri kolesarimo tik pod svetišče Stara Gora. Malo pod vrhom se z glavne ceste odcepimo desno na makadamsko pot in se spustimo v vas Prešnje (Purgessimo). Nadaljujemo naravnost skozi Prešnje in se po prečkanju glavne ceste pripeljemo v Čedad po poti, ki vodi tik ob Nadiži.

II. 3 Okoli Kanina

KRALJEVSKA CESTNA TURA TREH PRELAZOV

Izhodišče

Bovec

Zahtevnost

Dolžina

96 km

Skupna višinska razlika
1800 m

Čas trajanja

7–8 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

- soteska Učje
- cerkev sv. Ane, sedlo Karnica
- center za obiskovalce parka Julijske Predalpe, Ravanca
- Rabeljsko jezero
- trdnjava Predel
- trdnjava Kluže

Kolesarska pot okoli Kanina (Canin) je povezovalna. Namenjena je predvsem cestnim kolesarjem, saj ves čas poteka po glavnih prometnicah, in je v celoti zelo alpska, saj krožno povezuje številne alpske doline in prelaze na obeh straneh meje. Kot enodnevna tura predstavlja izziv tudi za dobro pripravljene kolesarje, če pa celoten krog opravimo po delih, lahko bolj natančno spoznamo posamezne doline. Rezija (Resia) ob istoimenski reki je posebna s svojim narečjem, ljudskimi običaji, pesmimi in plesi. V Reklanski dolini (Raccolana) kolesarimo pod kraljem Zahodnih Julijcev Špikom nad Policami (Jöf di Montasio), za Triglavom drugim najvišjim vrhom Julijcev. Ko se približujemo Trbižu (Tarvisio), nismo več veliko oddaljeni od romarskega središča sv. Višarje (Monte Lussari) in tromeje med Slovenijo, Italijo in Avstrijo. Hkrati smo na stičišču treh kultur in področju s štirimi uradnimi jeziki. Na tem mestu lahko krog podaljšamo in se v dolino Soče vrnemo preko Kranjske Gore čez prelaz Vršič. Dolina Koritnice leži vzporedno s Trento in je ena najlepših slovenskih alpskih dolin, kjer nekatere od številnih slapov lahko opazujemo kar s ceste. Na opisano krožno pot lahko navezujemo tudi stranske kolesarske poti, kot so vzpon na planino Božca z mejnega prehoda Učja (Uccea), kolesarjenje na konec Rezijanske doline, vzpon do planin pod Špikom nad Policami z Nevejskega sedla (Sella Nevea) ali vzpon na Mangartsko sedlo v bližini prelaza Predel (Predil).

Iz Bovca se skozi vas Čezsoča ob Soči odpravimo do Žage, kjer zavijemo desno in se nad sotesko reke Učja (Uccea) povzpemo do nekdanjega istoimenskega mejnega prehoda. Malo se spustimo, nato pa zavijemo desno do vasi Učja in se po enakomernem klancu po ozki asfaltni cesti vzpemo do prelaza Karnica (Sella Carnizza). Sledi zelo strm spust v Rezijansko dolino. Ko dosežemo cesto v dolini, zavijemo levo v smer vasi Na Bili (Resiutta) in nadaljujemo do glavne ceste Videm (Udine)–Trbiž. Tu zavijemo desno v smeri za Trbiž in se po dolini reke Bele peljemo do vasi Kluže (Chiusaforte), kjer zapustimo glavno cesto in zavijemo desno čez most na reki Beli. Pot nadaljujemo po dolini Reklanice v smeri Nevejskega sedla. Po začetnem ravninskem delu cesta na koncu doline preide v strm klanec, ki po nekaj serpentinah doseže vas in nato še prelaz Nevejsko sedlo. Od tu sledi spust po dolini Jezernice (Rio del Lago) mimo turkiznega Rabeljskega jezera (Lago del Predil) do križišča za Trbiž in Predel. Na križišču zavijemo desno in po krajšem klancu prikollesarimo do mejnega prehoda na prelazu Predel. Nekaj sto metrov od prelaza, ko spust še ni tako strm kot kasneje skozi vas Strmec, peljemo mimo trdnjave Predel, takoj zatem pa sledi še odcep za Mangartsko cesto, najvišje ležečo cesto v Sloveniji. Skozi vas Log pod Mangartom in mimo trdnjave Kluže se spustimo do izhodišča v Bovcu.

Rezija

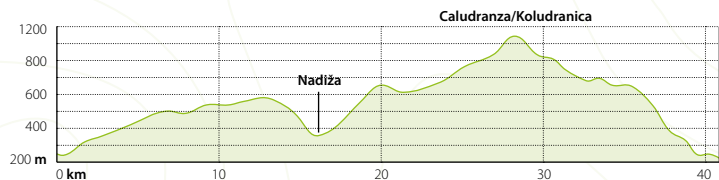
Mogoče boste imeli priložnost srečati katerega od redkih slovenskih vzhodnoalpskih prebivalcev Rezijanske doline, ki so zaradi lege doline razvili značilno rezijansko govorico in kulturo. Rezija je del parka Julijskih Predalp s svojim centrom za obiskovalce v vasi Ravanca (Pratto di Resia).

Log pod Mangartom in Rabelj (Cave del Predil)

Vas Log pod Mangartom je bila z rudnikom svinca v naselju Rabelj na drugi strani povezana z rovom *Štoln*. Med 1. svetovno vojno je skozenj vozila železnica, ki je služila prevozu tovora in ljudi na soško fronto. Pozneje je rov služil za prevoz slovenskih rudarjev v rudnik, v njem pa je bila tudi mejna kontrola med nekdanjo Jugoslavijo in Italijo. Na nekdanji »postaji« v Logu je danes urejena predstavitev zgodovine rova, rudnika in vasi.

II. 4 Breginjski kot

NAD NADIŽO PO SKRAJNEM ROBU SLOVENIJE

Izhodišče
Staro Selo (Kobarid)

Zahtevnost
●●●○○

Dolžina
41 km

Skupna višinska razlika
1050 m

Čas trajanja
3,5–4,5 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

- staro vaško jedro z muzejem v Breginju
- korita reke Nadiže z Napoleonovim mostom
- vas Robidišče s črno kuhinjo
- kapelica in spomenik na prevalu Šintonih
- Landarska jama

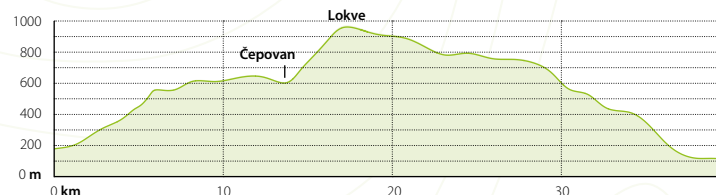
Alternativa dolinski povezavi Kobarida in Špetra (San Pietro al Natisono) nas popelje v Breginjski kot, ki se je po odpravi mejnih prehodov odprl proti Nadiškim dolinam. Ob vznožju Stola se skozi številne vasi prav počasi dvigamo do Breginja, nekoč bisera beneškoslovenske arhitekture. Zaradi potresa leta 1976 si danes lahko ogledamo samo še ohranjeno staro vaško jedro. V Breginju se odločimo za kolesarjenje skozi najzahodnejšo vas v Sloveniji Robidišče ali pa izberemo malce daljšo različico, ki vodi skozi vas Prosnid (Prossenicco).

V prvem primeru se do mostu na Nadiži spustimo skozi vas Logje. V bližini so slikovita korita Nadiže s stopničastim Napoleonovim mostom in tolmunji za kopanje. Za takojšnji povratek proti Kobaridu je kolesarjem namenjena pot ob Nadiži skozi Podbelo in vas Robič, nas pa čaka vzpon na teraso z odmaknjeno vasjo Robidišče. Ta je bila odrezana od svoje matične pokrajine Beneške Slovenije, a je navkljub vsem tegobam ohranila pristno beneško arhitekturo s črno kuhinjo. S kolesarjenjem nadaljujemo do sedla s kapelico in spomenikom nad Čenebolo (Canebola).

Tudi v primeru daljše variante pridemo do omenjenega sedla, le da tokrat iz Breginja kolesarimo najprej do nekdanjega mejnega prehoda in prečkamo višje ležeči most na Nadiži. Pot nadaljujemo skozi vas Prosnid, najprej v smeri proti Ahtnu (Attimis), nato pa se držimo levo nad Fojdo (Faedis) na skrajnem robu beneškega hribovja z razgledom na Furlansko nižino. V obeh variantah se peljemo pod hribom Ivanac (M. Joanaz) in se mimo Landarske jame v Landarju (Antro) spustimo k Nadiži.

II. 5 Čepovanski dol & Trnovski gozd

PO SUHI REČNI DOLINI IN SKOZI RAZBURKAN DINARSKI GOZD

Izhodišče
Most na Soči

Zahtevnost
●●●○○

Dolžina
39,5 km

Skupna višinska razlika
870 m

Čas trajanja
3,5–4,5 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

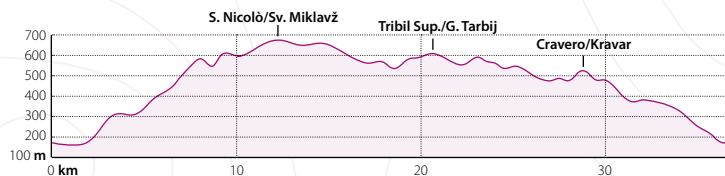
- Kosmačeva učna pot (KUP)
- pot Čez Most po modrost
- spomenika padlim iz 1. in 2. sv. vojne na Čepovanu
- mrazišče Smrečje
- jasa Mala Lazna
- razgledna točka na Krnici
- grad Kromberk

Alternativa dolinski povezavi ob Soči, vredna razmisleka, je gotovo kolesarjenje skozi suho dolino Čepovanski dol. V bližini železniške postaje Most na Soči se odcepimo v lepo speljan klanec nad reko Idrijco in skozi Vrata vstopimo v Čepovansko dolino. Pred naseljem Čepovan, kjer je odcep za Trebušo, se cesta prevesi v blag spust, ki se nadaljuje vse do Grgarja in je primeren za cestne kolesarje, ki želijo do Nove Gorice. Naš spust pa ne traja dolgo, saj v Čepovanu zavijemo v strm, makadamski klanec, ki nas pripelje v vas Lokve na Trnovski planoti. Tu si lahko privoščimo daljši počitek za kosilo. Zanimive so predvsem različne tipične domače jedi, pripravljene na osnovi zelišč. Lokve so najvišje ležeča vas na planoti, kjer se med vrtenjem pedal prepletata topli zrak z juga in svežina predalpskega sveta.

Takoj za naseljem Lokve izberemo gozdno cesto, ki se z glavne za Trnovo odcepi desno. Čaka nas prijetna vožnja po Trnovskem gozdu skozi zaselke Voglarji, Podgozd in Sedovec. Na glavno cesto se le za hip priključimo pred naseljem Ravnica, kjer je bilo med prvo svetovno vojno zaledje. V Lokvah lahko izberemo tudi daljšo varianto do Trnovga. Zavijemo na kolesarsko pot čez Malo Lazno, botanični vrt sredi smrekovih gozdov, in se peljemo mimo razgledne točke na Krnici nad Vipavsko dolino. Omeniti velja še povezavo na Vojsko, kjer si lahko ogledamo znamenito Veliko ledeno jamo, pot po zanimivem višinskem krasu pa nas pelje tudi mimo Smrekove drage. Pod Ravnico se v številnih serpentinah spustimo v predmestje Nove Gorice.

III. 1 Gorenji Tarbij v Nadiških dolinah

CERKVICE NADIŠKIH DOLIN

Izhodišče

Podutana

Zahtevnost

Dolžina

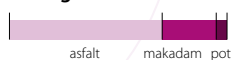
36,5 km

Skupna višinska razlika
950 m

Čas trajanja

3–4 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

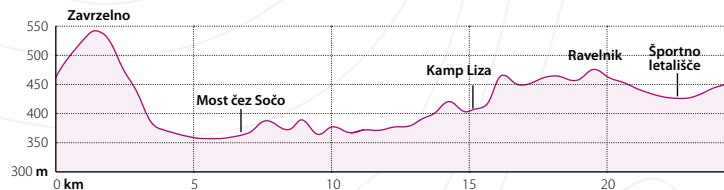
- romarska cerkev na Stari Gori
- cerkvice sv. Silvestra, Miklavža, Ivana, Lucije, Štandreža in Antona
- muzej Slovensko multimedialno okno, Špeter

Razgibana krožna pot nas vodi mimo številnih cerkvic, ki so nekoč domačinom služile tudi za obveščanje o nevarnostih. Na ogled nas torej vabijo številni sakralni objekti, ob srečanju z domačini pa bomo očarani nad posebno melodijo njihovega slovenskega dialekta. Ker se zdi, da čas v teh dolinah teče počasneje, se je primerno ustaviti v kateri od gostiln, ki ponujajo domače dobrote. V njih se prepletajo slovenska, furlanska, italijanska in srednjeevropska kuharska tradicija. Nadiške doline še danes predstavljajo nekaj posebnega in nas v marsičem presenetijo.

Krog začnemo v naselju Podutana (San Leonardo) v bližini Špetra (San Pietro al Natisone), središča Nadiških dolin. Najprej se peljemo vzdolž reke Kozca (Cosizza), nato pa se po makadamu vzpnemo mimo prve od cerkva in skozi zaselek Pikon (Picon) do asfaltne poti, ki vodi na Staro Goro (Castelmonte). Ta je cilj številnih romarjev in ponuja razgled na Furlansko nižino, Nadiške doline in Slovenijo. Nadaljujemo po panoramski asfaltni cesti, ki se z manjšimi vzponi in spusti vije po grebenu. Peljemo se mimo naslednjih dveh cerkva; druga, sv. Ivan (San Giovanni) kraljuje na skali nad dolino Idrije (Judrio). Prispemo do najvišje točke na naši turi, do Gorenjega Tarbija (Tribil di Superiore) na liniji strelskih jarkov iz 1. sv. vojne, ki teče od Kolovrata do Stare Gore. Spust poteka vzdolž grebena na drugi strani reke Arbeč (Erbezzo) skozi zaselka Oblizza (Oblizza) in Kravar (Cravero). Preden dosežemo dolino, obiščemo še zadnjo samotno cerkvico sv. Andreja (S. Andrea) na hribu nad reko Kozca.

III. 2 Bovec

KROG PO BOVCU

Izhodišče

Bovec

Zahtevnost

Dolžina

24,5 km

Skupna višinska razlika
277 m

Čas trajanja

2–2,5 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

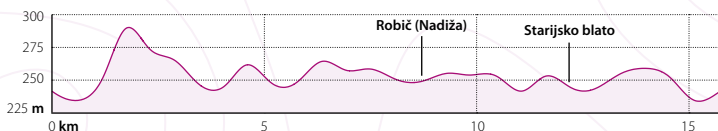
- slap Virje in akumulacijsko jezero v Plužni
- slap Boka
- sotočje rek Soče in Koritnice
- muzej na prostem Ravelnik
- cerkva Device Marije

Spoznovna tura po Bovški kotlini je primerna za vsakogar; kratke vzpone in izpostavljena mesta lahko odpravimo tudi s kolesom v roki. Popelje nas mimo slapov Virje in Boka. Kolesarimo ob lepotici Soči, mimo sotočja in korit Soče in Koritnice, obiščemo letališče in muzej na prostem iz 1. svetovne vojne. Na poti lahko ves čas občudujemo Julijske Alpe z mogočnim Kaninom, Rombonom in celo Triglavom na čelu.

Na bovškem trgu se mimo cerkve povzpemo na vrh naselja in se čez približno dva kilometra odcepimo levo za vas Plužna z akumulacijskim jezercem in slapom Virje. V vasi zavijemo levo in se mimo golf igrišča spustimo do glavne ceste. Kolesarimo v smeri proti Žagi, na poti pa si ogledamo mogočni slap Boka. Nadaljujemo do odcepa za Log Čezsoški, kjer prečkamo reko Sočo in se proti Bovcu vračamo skozi vas Čezsoča. Na koncu vasi gremo naravnost proti zaselku Jablenca, za katerim se odcepi pešpot levo do mostu čez Sočo. Za mostom zavijemo levo in prečkamo naslednji most čez reko Koritnico. Ta del poti je zagotovo atraktiven, a zaradi prečkanja mostov in izpostavljenih predelov zahteva tudi precejšnjo mero pozornosti. Iz zaselka Vodena se povzpemo po strmi asfaltni cesti, na vrhu klanca pa z glavne ceste zavijemo desno na kolovoz. Po krajšem spustu zavijemo levo ter po dvesto metrih asfaltno podlago prečimo glavno cesto za Čezsočo in travnik, nakar napravimo še krog okoli bovškega letališča. Vrnemo se v središče Bovca, ki ga skozi Malo vas zapustimo po kolovozni poti v smeri proti Logu pod Mangartom. Pri muzeju na prostem Ravelnik prečkamo glavno cesto in se pod istoimensko vzpetino vrnemo v Bovec. Ta zadnji krog je zelo primeren za družine.

III. 3 Kobarid

SKOK DO KOPALNE NADIŽE

Izhodišče
Kobarid

Zahtevnost
●○○○○

Dolžina
15,5 km

Skupna višinska razlika
50 m

Čas trajanja
1–1,5 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

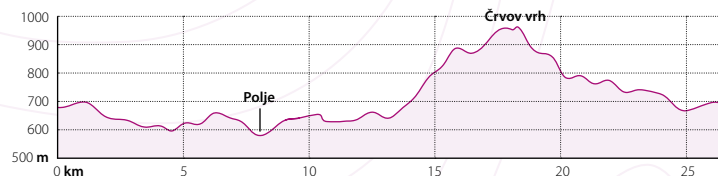
- Kobarški muzej
- Kobarško blato
- korita na reki Nadiži
- cerkev sv. Volarja
- slap Pod slapom

Tura nas v večji meri vodi čez močvirnati svet Kobarškega blata, ki je bil nekoč načrtno izsušen. Majhen del močvirja je ohranjen in še danes bogat z rastlinstvom in živalstvom. Čez Kobarško blato je nekoč potekala železniška povezava Kobarid–Čedad, danes pa čezenj potekata učna in kolesarska pot, ki ponujata čudovite razglede na dolg greben Stola in mogočno ostenje Krna. Kolovozne poti so idealne za kolesarje, ki se odpravljajo v Breginjski kot in dalje v Benečijo ali pa samo do reke Nadiže. Ta izvira pod Stolom, ob vznožju Matajurja pa zavije proti Čedadu. Od njenih korit ji sledimo do naravnega kopaljšča pri Robiču, pravcatega raja za kopalce, ki se lahko v poletnem času namakajo v eni najtoplejših alpskih rek. Po ljudskem izročilu naj bi ta imela tudi zdravilno moč, še posebej po kakšnem napornejšem kolesarskem izletu.

V Kobaridu zavijemo na lokalno cesto za Svino, do katerega vodi edini krajiš vzpon. V vasi zavijemo desno in se spustimo do naslednje vasi, stisnjene pod Matajur. Skozi vas Sužid se držimo leve strani, da ponovno zapeljemo na kolovozno pot, ki nas vodi proti Robiču. Pred vasjo zavijemo desno na cesto za Breginj, vendar jo takoj zapustimo in se peljemo levo skozi vas Kred. Za vasjo se držimo desne strani, da pridemo do slikovitih korit, do kopaljšča v vasi Robič pa se vozimo mimo številnih tolmunov. Za povratek v Kobarid le za kratek čas zapeljemo na glavno cesto, nato se usmerimo proti Sužidu. Med Sužidom in Svinom pa se vračamo po poti, ki nas vodi po sredi Kobarškega blata in ne desno skozi vas Svino.

III. 4 Šentviška planota

KROG PO MAKADAMSKIH POTEH PLANOTE

Izhodišče
Ponikve

Zahtevnost
●●●○○

Dolžina
26,5 km

Skupna višinska razlika
570 m

Čas trajanja
3–3,5 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

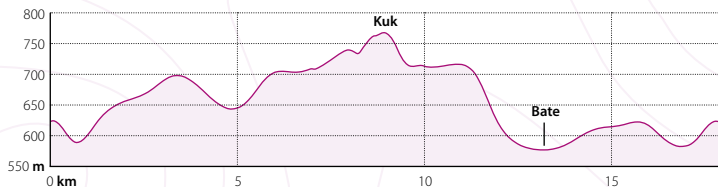
- Marijina cerkev na Ponikvah
- lesena kašča iz 18. st., Pečine
- soteska potoka Kostanjevec
- Lukševa hiša na Šentviški Gori
- Črvov vrh
- Kosmačeva domačija

Razgibana pot nas popelje po prostrani predalpski Šentviški planoti, ki je stisnjena med Baško grapo in dolino Idrijce. Planota je z razpredeno mrežo mirnih makadamskih in asfaltnih poti, kjer nas spremlja jo skrbno obdelani travniki ter značilne kraške oblike, zagotovo primerna tudi za manj izkušene kolesarje. Prekolesarimo jo po njenem robu, s katerega se nam ponujajo čudoviti razglede na Julijske Alpe in Idrijsko–Cerkljansko hribovje. Med možnimi dostopi na planoto lahko izberemo tistega na Idriji pri Bači. Pred tem na levem bregu Idrijce kolesarimo po Kosmačevi učni poti (KUP), ravninski kolesarski poti, ki je primerna za vsakogar, še posebej za vse željne kopanja.

Na planoti si za izhodišče lahko izberemo Ponikve s Plečnikovo cerkvijo ali pa bližnje smučišče Suše. Po obisku cerkvice nad vasjo prečimo planoto do Šentviške Gore. Na Ponikvah najprej zavijemo z glavne ceste na stezo v gozdu in se pozneje spet priključimo cesti. Nadaljujemo skozi vas Pečine v smeri proti križišču Markaduc, kjer se priključi cesta s Slapa ob Idriji. Še pred križiščem zavijemo levo na stransko cesto do Prapetnega Brda. V vasi zavijemo proti igrišču in čez travnike nadaljujemo skozi vas Polje do Šentviške Gore. Pred najtežjim delom poti – vzponom na Črvov vrh – naredimo še prijeten krog čez Zakraj in Daber. Preden se cesta pri Bukovskem Vrhu prevesi, zavijemo levo proti Črvovemu vrhu, da dosežemo razgleden rob planote nad Baško grapo. Sledi spust do Zagomilce, kjer zavijemo desno in s tem obidem vrhova Kuk in Pušnik. Kolesarjenje po severnem robu planote zaključimo s povratkom mimo smučišča na izhodišče v vasi Ponikve.

III. 5 Banjšice

RAZGLEDNA TURA PO PLANOTI NAD SOČO

Izhodišče

Kanalski Vrh

Zahtevnost

Dolžina

18 km

Skupna višinska razlika
258 m

Čas trajanja

1,5–2 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

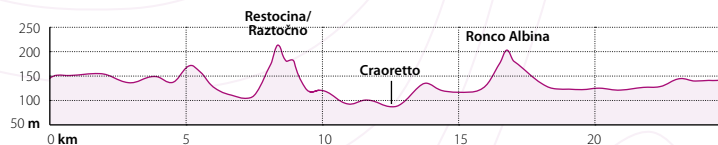
- akumulacijsko jezero na Kanalskem Vrh
- muzej 1. sv. vojne na Banjšicah
- cerkev sv. Križa v Batah

Poleg predlagane ture po Šentviški planoti poteka malce bolj jugozahodno še ena krožna pot po predalpski planoti. Speljana je po planoti nad Sočo, ki je ujeta med Soško in Čepovansko dolino. Gre za Banjško planoto na nadmorski višini 700 m in več, ki ji pravijo tudi predalpski biser. Kolesarski krog poteka z izjemo krajšega makadamskega odseka po vijugastih asfaltnih cestah. Ker so prebivalci planote predvsem živinorejsko in poljedelsko usmerjeni, se vozimo po obdelani pokrajini, kjer se pasejo številne črede goved. Hkrati gre za visoko kraško planoto brez tekočih voda, z jamami, brezni in drugimi kraškimi pojavi. Banjšice so znane tudi po dogodkih iz prve svetovne vojne, ko so se morali Avstrijci v 11. soški bitki umakniti z zahodnega roba planote v njen osrednji del, ki so ga komaj ubranili.

Na celotnem krogu nas čakata samo dva vzpona. Prvi je krajši in poteka s Kanalskega Vrha do vasi Lužarji, kjer je edini krajši odsek makadamske poti. Tu se nam že odprejo razgledi proti obronkom Julijskih Alp. Skozi vasi Mrcinje in Trušnje ter Raven, Breg in Kravec nadaljujemo proti Kuku. Tu nas čaka drugi, malce daljši vzpon na Kuk, ki pa se nam odkupi z nepozabnimi razgledi. Trasa je ves čas razgibana, omembe vreden spust pa je le tisti v vas Bate. Za vzpon na planoto iz Kanala skozi Morsko je treba premagati dodatnih 500 višinskih metrov, vendar je cesta lepo speljana. Druga dva dostopa potekata iz Čepovana in Grgarja pod Sveto Goro.

III. 6 Dolenje

PO VINSKIH GRIČIH OB OBMEJNI REKI

Izhodišče

Čedad

Zahtevnost

Dolžina

25 km

Skupna višinska razlika
220 m

Čas trajanja

2–2,5 h

Podlaga

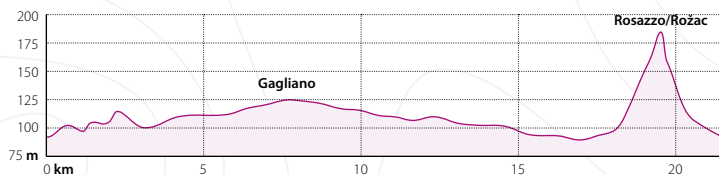
Znamenitosti na poti:

- cerkev sv. Elena v Mirniku
- vasi Rutarji, Šrljevo in Rastočno
- park Bosco di Romagno
- cesti vina in okusov ter vina in češenj

Pri kolesarjenju po vinskih cestah okrog Praprotne-ga (Prepotto), kjer gojijo avtohtone vinske trte, kot sta Friulano in Refosco dal Peduncolo rosso, lahko s pogledom sledimo terasasto obdelanim gričem z vinogradi, a moramo zato nekajkrat zagristi tudi v klanec. Iz Čedada se usmerimo na jug proti vinskemu mestu Corno di Rosazzo (Koren). Cesta, ob kateri se vrstijo mestne hiše, nas iz središča pelje med travnike in polja, nakar vstopimo v zaselek Gagliano z rimskimi in langobardskimi ostalinami. Tu zavijemo levo. Vozimo skozi značilno kmečko pokrajino, nato pa z glavne ceste za Prapotno skrenemo desno in nadaljujemo po višjih predelih Spesse mimo priznanih vinarjev. Prispemo do parka Bosco Romagno z imenom langobardskega izvora, ki ga sestavljajo številne drevesne vrste. Nato se vzpnemo do Craoretta, po prečanju mejne reke Idrije (Judrio), ki priteče izpod Kolvrate, pa se spustimo do Dolenj (Dolegna del Collio). Kraj se nahaja na cesti vina in okusov ter cesti vina in češenj. Iz Dolenj se strmo vzpnemo do skupine hiš z imenom Rastočno (Restocina), od tam nadaljujemo pot navzdol do zaselka Mirnik (Mernicco) in nato še skozi Albano (Ibana di Prepotto). Med potjo naletimo na še en most čez Idrijo, ki se imenuje Ponte dello Schioppettino. Pravijo, da je svoje ime dobil po istoimenski avtohtoni trti s črnimi jagodami, ki poskrbijo, da so rdeča vina iz Praprotnega posebno elegantna in nežna. Iz Albane se peljemo čez grič in mimo zaselka Čela (Ciella). Kmalu dosežemo vinska pobočja Montebella in Fornalisa na jugovzhodnem obrobju mesta Čedad. Vanj vstopimo potem, ko z vzhodne strani pri odcepu za Staro Goro (Castelmonte) obvozimo zaselek Fornalis.

III. 7 Corno di Rosazzo

PO NIŽINI MIMO TRT

Izhodišče

Čedad

Zahtevnost

Dolžina

21,5 km

Skupna višinska razlika

110 m

Čas trajanja

1,5–2 h

Podlaga

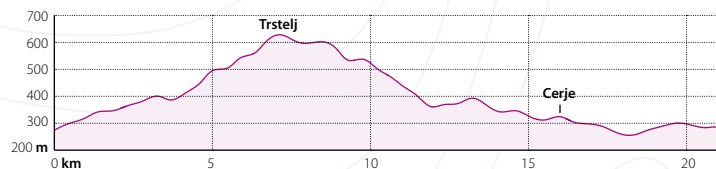
Znamenitosti na poti:

- vila Nachini - Cabassi
- opatija v Rosazzu
- park Bosco Romagno
- grad Rocca Bernarda

Vinska kolesarska pot nas popelje v nižinske predele okrog gradu in vinske kleti Rocca Bernarda, ki skupaj z opatijo v Rosazzu (Rožac) kraljujeta na vinogradniškem gričevju južno od Čedada (Cividale del Friuli). Iz Čedada se usmerimo proti Trstu in najprej kolesarimo skozi naselje Rualis. Na južnem koncu Gagliana zavijemo desno čez polja proti Firmanu. Med kolesarjenjem tik ob reki Nadiži (Natisone) lahko opazujemo značilno podeželje z žitnimi polji in ravninskimi vinogradi. Skozi zaselek Casali Potocco se približamo naselju Ipllis. Proti Azzanu se držimo polj na levi strani, vse dokler ne dosežemo zadnjih hiš Oleisa, ki je ime dobilo po bližnjih oljčnih nasadih. Na tem mestu zavijemo na vzhod in se dvignemo proti opatiji Rožac. Kraj je poseben tudi zaradi razgledov na vinorodni okoliš Vzhodnih furlanskih brd in Goriških brd. Turistično-kolesarska pot Rosazzo se nadaljuje navzdol po prekrasnih gričih Rožaca, ki jim vse do naselja Noax pri Korenu vitez določajo nasadi trt in sadnih dreves. Od tu poteka pot po glavni cesti proti Spessi. Vozimo mimo nasadov trt, sadnih dreves, oljk in žit. Le malo stran je mogoče videti grad Rocca Bernarda, ki je bil na začetku podložen oglejskemu patriarhu, pozneje podarjen Čedadu, danes pa je v lasti malteškega viteškega reda. Tu pridelujejo priznano vino pikolit. Če iz Noaxa sledimo že omenjeni turistično-kolesarski poti Rosazzo in smo se pripravljene še enkrat povzpeti na vrh gričevja, lahko grad obiščemo tudi s kolesom. V naselju Spessa zavijemo z glavne ceste desno, poiščemo traso čezmejnega kolesarskega kroga in se med polji skozi Gagliano vračamo na izhodišče.

III. 8 Trstelj na Krasu

SKOZI TEMNE BOROVE GOZDOVE IN KRAŠKE VASICE

Izhodišče

Kostanjevica na Krasu

Zahtevnost

Dolžina

21 km

Skupna višinska razlika

430 m

Čas trajanja

2,5–3,5 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

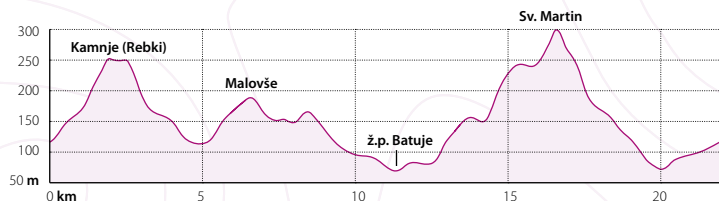
- kraška arhitektura v Kostanjevici, Novelu in Temnici
- ostanki nekdanjega bojišča
- nastajajoči spomenik branilcem slovenske zahodne meje na Cerju
- Borojevičev stol

Ko iz spodnje Vipavske doline gledamo proti jugu, vidimo hribovje, ki ga pokrivajo obsežni temni borovi gozdovi. Zaradi tega se je teh vrhov prijelilo ime Črni hribi. Ko se povzpemo nanje, se temačni prizvok hitro izgubi, saj nam kolesarjenje po območju med Trsteljem in Cerjem nudi izjemen razgled na Kras in okoliške pokrajine med morjem in Alpami. Za ljubitelje zgodovine je nadvse privlačno raziskovanje nekdanjega bojišča iz prve svetovne vojne, medtem ko bodo v kraških vaseh na svoje prišli vsi, ki jih očarajo elementi značilne kamnite arhitekture in okusi prelepe vinorodne pokrajine.

Pot začnemo v Kostanjevici na Krasu in se po cesti napotimo skozi Novelo in Temnico. Vasice so postavljene na slikovitih legah vrh gričev in se spogledujejo s sinjim Jadranskim morjem. Gruče hiš so postavljene tesno ena ob drugi, da so domačini v njih lahko našli zavetje pred znamenito burjo. Za Temnico začnemo lagoden vzpon proti Trstelju, ki s 643 m predstavlja najvišjo točko in najlepši razglednik tega dela Krasa. Tik pod vrhom se lahko okrečamo v planinski koči. V nadaljevanju kolesarimo po gozdni cesti skozi borove gozdove in mimo razgledišč med posameznimi vrhovi. Na Fajtjem hribu je čas že zacelil rane krvavega bojišča soške fronte. O takratnem dogajanju pričajo le posamezne kaverne, strelski jarki in drugi ostanki, ki jih danes povezujejo Poti miru. Na Cerju doživimo piko na i v obširnem razgledu. Kot na dlani je tako rekoč celotno območje, ki se ga dotaknejo v tem vodniku opisane poti. Prek značilne kraške gmajne se vrnemo v Kostanjevico.

III. 9 Sv. Martin v Vipavski dolini

MED POLJI IN VINOGRADI SPODNJE VIPAVSKE DOLINE

Izhodišče

Potoče

Zahtevnost

Dolžina

22 km

Skupna višinska razlika
430 m

Čas trajanja

2–2,5 h

Podlaga

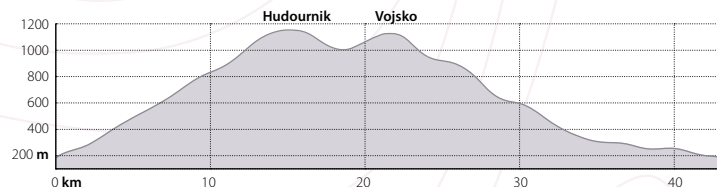
Znamenitosti na poti:

- cerkva sv. Martina v Brjah
- kamenjski most in cerkev sv. Mihaela
- baročna cerkev v Vrtovinu
- vojaško pokopališče v Črničah
- Huhov mlin
- slikovite vasi na Vipavski vinski cesti

To je pot ob vinskih hramih, kjer lahko poskusimo odlično, doma pridelano vino, na turističnih kmetijah pa okusimo tipične vipavske jedi. Pričnemo v Potočah, nato se povzpemo v vas Kamnje, kjer stoji cerkev sv. Mihaela. Za trenutek še uživamo v lepem razgledu, potem pa naprej v Vrtovin. Privoščimo si vožnjo, odmaknjeno od hrupnih cest in začutimo utrip vipavskih vasic. Iz Vrtovin se odpravimo v Gojače in Malovše ter naprej v Črničeh. Pot med griči je razgibana, a lahko še vedno uživamo v lagodni vožnji po slikoviti pokrajini. Poleg razgibane površine, ki ustvarja slikovito pokrajino, lahko občudujemo tudi vasi z elementi tipične kraške arhitekture. V Črničah zavijemo v ozko ulico mimo cerkve sv. Vida in nadaljujemo pot po makadamski cesti. Ob poti nas preseneti samotna domačija Huhov mlin. Ponovno se priključimo na asfaltno cesto in se zapeljemo do industrijske cone pod Batujami. Na tem mestu prečkamo reko Vipavo, po kateri je dolina dobila ime in se odpravimo na vipavske griče na jugu, ki prehajajo v Kras. Povzpemo se na Preserje ter nadaljujemo pot naravnost proti zaselku Sv. Martin, ki se na nadmorski višini 331 m dviga nad Brjami. Tu je na dominantni točki postavljena cerkva sv. Martina, ki ločuje Vipavsko dolino od Braniške. Od tu se nam ponuja prelep razgled na obe strani: na Vipavsko dolino in obronke Trnovskega gozda na severovzhodu ter na Kras na jugozahodu. Od sv. Martina se spustimo skozi vas Brje in nadaljujemo po cesti do vasi Potoče, kjer se naš krog med trtami zaključuje.

IV. 1 Vojsko

MIMO DIVJIH GRAP DO NAJVIŠJE LEŽEČE VASE NA PRIMORSKEM

Izhodišče

Dolenja Trebuša

Zahtevnost

Dolžina

43 km

Skupna višinska razlika
1100 m

Čas trajanja

4–5 h

Podlaga

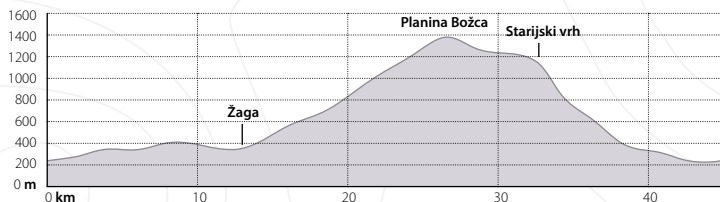
Znamenitosti na poti:

- sotočje Idrijce in Trebuščice
- partizansko grobišče na Vojščici
- partizanska tiskarna Slovenija
- svet mokrišč v dolini Gačnika
- Brdarjev slap
- soteska Gačnik
- kamniti most na Trebuščici
- slap v Sopotih v soteski Pršjak
- žvepleni izvir

Po neprometnih cestah se podamo v Idrijsko hribovje, natančneje na odmaknjeno Vojskarsko planoto in v dolino Trebuščice. Samo hrib Prvejk preprečuje, da bi iz tolminske smeri po KUP prikolesarili vse do izhodiščne točke v Dolenji Trebuši. Našo krožno pot začnemo po dolini potoka Hotejnja proti Idriji. Vse do prevala na Oblakovem vrhu nas čaka zelo umirjen vzpon, malce bolj zahteven pa postane od odcepa desno proti vrhu Hudournika. Preden se začne cesta spuščati proti kmetiji Gačnik zavijemo levo na gozdno cesto. Za obisk vrha moramo z gozdne ceste zaviti levo na pešpot in se čez senožeti povzpeti do najlepšega razgledišča planote. Od odcepa za Hudournik do Vojščice sledi makadamski spust, ki se kmalu spremeni v asfaltno cesto, ki pripelje do centra Vojskega, najvišje ležeče vasi na Primorskem. Od cerkve v središču vasi še nekaj časa vodi ne preveč zahtevna asfaltna cesta. Po kratkem vzponu se makadamska pot prevesi v dolino Gačnika in vodi do istoimenske kmetije. Voda je tod izoblikovala divjo sotesko in v vratolomnem spustu s številnimi slapovi pada v dolino Trebuščice. V zelo razglednem spustu se mimo značilnih gorskih kmetij vrnemo v Gorenjo Trebušo. Za povratek v Dolenjo Trebušo nas čaka še prijetna vožnja po dolini ob Trebuščici, v katero se stekajo številne grape potokov, kot sta Gačnik in Pršjak. Pri slednjem se lahko odločimo za ogled najslikovitejšega slapu v Sopotih. Če želimo turo podaljšati v smeri Tolmina, v Gorenji Trebuši zavijemo na cesto za Čepovan. Čaka nas vzpon čez preval Drnulk in nato spust čez Vrata k železniški postaji pri Mostu na Soči.

IV. 2 Stol

PANORAMSKA VOŽNJA PO GREBENU STOLA

Izhodišče
Kobarid

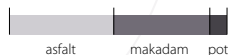
Zahtevnost
●●●●○

Dolžina
45 km

Skupna višinska razlika
1450 m

Čas trajanja
4,5–5,5 h

Podlaga

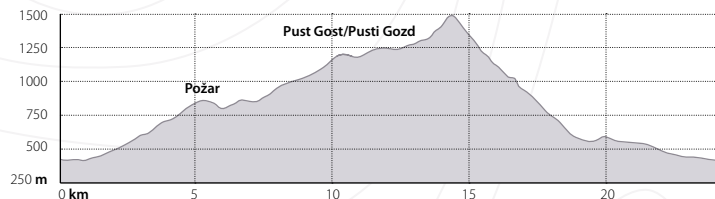
Znamenitosti na poti:

- Trnovska soteska
- soteska Učje
- greben Stola
- Kobariška soteska z Napoleonovim mostom

Vožnja po grebenu Stola je eno najlepših kolesarskih doživetij v dolini, za vzpon in spust pa se ponuja veliko različnih možnosti. S severa najhitreje dostopimo po glavni cesti Kobarid–Žaga oziroma uporabimo povezavo na levem bregu Soče. V Žagi zavijemo na ne prometno cesto nad sotesko reke Učje in se vzpnemo do nekdanjega mejnega prehoda. Tu zavijemo levo na gozdno cesto, ki je z enakomernim naklonom in senco kolesarju še kar prijazna. Že na vzponu smo deležni lepih razgledov na Bovško kotlino in pogorje Kanina, prihod na greben Stola mimo planine Božca pa je nepozabna izkušnja. Kolesarji si ta prostor delimo s številnimi padalci, ki za vzpon uporabljajo isto cesto. Na planini, kjer zavijemo levo proti Kobaridu, se priključi cesta, ki bi nas na vrh pripeljala po zelo razglednem, toda poleti soncu preveč izpostavljenem južnem pobočju. Ležerna vožnja po dolgem in izrazitem travnatem grebenu s pogledom na sosednji Matajur in na Nadižo globoko spodaj traja do križišča poti pred Starijskim vrhom. Z zahtevnejšo vožnjo nadaljujemo po grebenu. Gozdni cesti za Trnovo se priključimo pozneje, za Humom, ko pred Predelo in Babo zavijemo levo na makadamsko cesto. Sledi nezahteven spust do odcepa za pešpot nad Trnovim. Tu za desnim betonskim ovinkom zapustimo cesto v levo in takoj nato zavijemo desno na jaso. Na atraktivnem spustu, ki nas pripelje direktno v vas Trnovo, se ves čas držimo desne strani. Za povratek v Kobarid lahko izberemo staro pot, ki ji pravijo tudi Napoleonova. Nanjo z glavne ceste zavijemo na ovinku nad tolmunom Otona.

IV. 3 Pusti Gozd v Reziji

ENA LEPSH NEOBLJUDENIH GORSKO KOLE SARSKIH TUR

Izhodišče
Ravanca

Zahtevnost
●●●●○

Dolžina
25 km

Skupna višinska razlika
1550 m

Čas trajanja
4–5 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

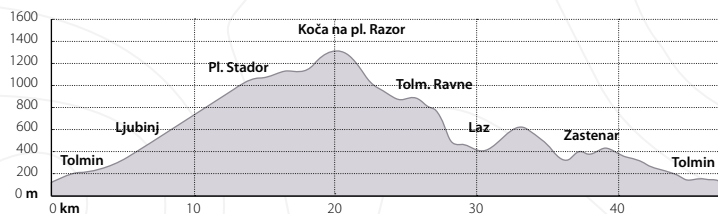
- planine na Pustem Gozdu
- muzej brusačev na Solbici
- center za obiskovalce naravnega parka Julijske Predalpe

Dvajsetkilometrsko ledeniško dolino ob reči Rezija (Resia) z vzhoda objema mogočni Kanin, na zahodu pa se odpira proti Furlaniji. Glavna dolinska cesta ponuja en sam odcep s plezajočo cestico na preval Karnica (Sella Carnizza), ki se na drugi strani spusti v dolino Učje. Na severu se nad Rezijo z vrha Kanina steguje razbrzdana skalna rama s triglavo Žrdjo (Sart), na jugu pa stoji greben ostro nazobčanih Mužcev. Imena vasi na dvojezičnih krajevnih tablah so zapisana v slovenskem rezijanskem narečju. Pust Gost (Pusti Gozd) je tehnično in fizično zahtevna tura, na kateri ne boste srečali veliko ljudi, razen morda pri koči na Sagati. Po pripovedovanju izkušenih turnih kolesarjev pa gre zagotovo za eno lepših tur v zahodnem delu Julijskih Alp.

Izpred športnega centra ob reki Rezija se po asfaltni cesti odpravimo v Ravanca (Prato di Resia). Cesta kmalu postane makadamska in je najprej strma, nato pa se klanec umiri. Od kapelice na Sagati je nekaj betonskih klancev. Ti sprva niso preveč strmi, zadnji pa se dobesedno postavi pokonci. Na višini 1.200 m zapustimo cesto in se peljemo po gozdni poti. Občasno, predvsem pa zadnjih sto višinskih metrov, je treba kolo tudi potiskati. Ko se priključimo na pot 643, sledi spust po lepi mulatjeri z nekaj krajšimi tehničnimi deli, kjer bo morda potreben sestop s kolesa. V lepem spustu pridemo v Solbico (Stolvizza). Tu poiščemo pot, ki se nad desnim pritokom Rezije vije gor in dol do izhodišča.

IV. 4 Planina Razor

ČEZ PLANINE V EKO VAS IN DOLINO TOLMINKE

Izhodišče
Tolmin

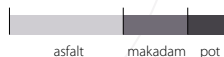
Zahtevnost
●●●●○

Dolžina
47 km

Skupna višinska razlika
1575 m

Čas trajanja
4–5 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

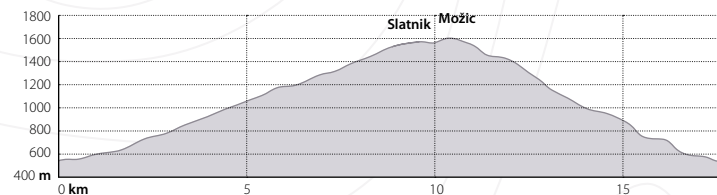
- tolminske planine
- eko vas Čadrg
- cerkev na Javorci
- Tolminska korita

Na kratko bi lahko rekli: klasika med gorsko-kolesarskimi turami, ki tudi najbolj zahtevnim postreže praktično z vsem. Pot se začne z vzponom proti znanemu vzletišču Kobala, nato pa vodi čez tolminske planine. Zadnja v vrsti, idilična planina Razor, nas kar kliče k daljšemu postanku pred spustom. Najprej se spustimo v dolino Zadlaščice, ki jo nekje nad Tolminskimi koriti zapustimo in pod vasjo Čadrg zavijemo v dolino Tolminke. Ekološki vasi dajejo utrip trdoživi ljudje, dolino pod njo pa na zemljevid postavljajo lesena cerkva sv. Duha na Javorci in Tolminska korita.

Večji del višine pridobimo na asfaltni cesti do planine Stador, ki se je poslužujejo tudi jadralni padalci. Do planine Razor se zvrstita še planini Lom in Podkuk. Vozimo po makadamski cesti s kratkimi strmimi vzponi in vmesnimi ravninskimi odseki. Cesto zapustimo pod kočjo na planini Razor. Po mulatjeri, levi od dveh pešpoti, se spustimo v Tolminske Ravne. Iz vasi sledi spust po cesti, vendar ne prav do struge reke Zadlaščice, ampak že prej zavijemo s ceste desno na prečko za Čadrg. V Zadlazu – Čadrgu se lahko odločimo izlet skrajšati, tako da se po cesti spustimo do Hudičevega mostu v Tolminskih koritih. V nasprotnem primeru se vzpnemo po cesti proti Čadrgu. Tik pod vasjo poiščemo stezo, po kateri se spustimo čez Ozidje in mimo Podlogarja do brvi na Tolminki. Na nasprotni strani reke visoko nad strugo stoji cerkva na Javorci. Vredno je stisniti zobe in zagristi v strm klanec ter jo obiskati. Prav tako ne gre izpustiti obiska Tolminskih korit, zato na povratku v Tolmin že pri cerkvi sv. Petra nad Zatoiminom zavijemo na mulatjero, ki nas pripelje prav do vhoda vanje.

IV. 5 Možic nad Baško grapo

PO MULATJERAH RAPALSKJE MEJE

Izhodišče
Podbrdo

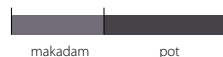
Zahtevnost
●●●●○

Dolžina
18 km

Skupna višinska razlika
1080 m

Čas trajanja
3–4 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

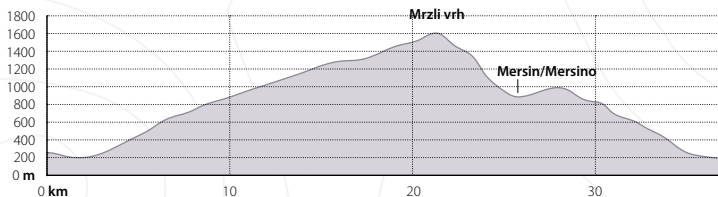
- staro vaško jedro in Jakovkna hiša v Podbrdu
- zaklonišče na Kupu
- vojašnica na Lajnarju
- vojašnica na Slatniku
- železni bunker na Možicu
- obmejni kamen trdnjava na Vrhu Bače

Kolesarjenje po stari Rapalski meji, nekdanji meji med Italijo in Jugoslavijo, poteka po starih vojaških poteh, speljanih po pobočjih Slatnika, Lajnarja, Možica in Koble. Med prav uživaško vožnjo po mulatjerah navkreber lahko opazujemo številne raztresene ostanke stare meje, ki so dovolj dober razlog za počitek. Na čudovito speljani serpentinasti poti nas spremljajo redke in znamenite rastlinske vrste, vse od odcepa za Lajnar pa tudi čudoviti razgledi na Baško grapo in na Bohinjsko jezero s Triglavom v ozadju.

Iz starega jedra Podbrda sledimo reki Bači proti izviru. Prečkamo reko, ki jo zapustimo, ko zapeljemo po stari cesti za Petrovo Brdo. Držimo se desno. S stare ceste že kmalu zavijemo levo proti kmetiji Huba. Pred njo zapeljemo na mulatjero, ki nas v serpentinah vodi mimo vrha Kup. Med kolesarjenjem mimo vojaških položajev se nam priključi pot s Petrovega Brda. Pred lovsko kočjo na Kovcah zavijemo desno in nadaljujemo z vzponom za Lajnar. Pod grebenom Slatnika se prebijemo do vojašnice in nadaljujemo s prečanjem do Možica, na katerem stoji opazovalna kupola. Priznati moramo, da so razgledi res enkratni. Z Možica se spustimo v smeri Šavnika in Črne prsti, pot za sedlo Vrh Bače se odcepi med vojašnico in Možicem. S sedla sledi kratek, zelo zahteven spust, dokler ne dosežemo ohranjene mulatjere, ki nas v serpentinah pripelje do križišča za Bačo in Podbrdo. Tam zavijemo levo v smeri Podbrda in kmalu zatem desno na gozdno cesto, ki nas pripelje na staro cesto za Petrovo Brdo, kjer smo začeli s kolesarjenjem.

IV. 6 Matajur

KRALJEVSKI SPUST Z VRHA SIMBOLA BENEČIJE

Izhodišče

Kobarid

Zahtevnost

Dolžina

37 km

Skupna višinska razlika

1440 m

Čas trajanja

4,5–5,5 h

Podlaga

Znamenitosti na poti:

- Kobariška zgodovinska pot
- Zgodovinska pot Idriško
- kapelica na vrhu Matajurja
- muzej Slovensko multimedialno okno, Špeter
- Unescovo mesto Čedad

Zahtevna, a nepozabna povezava Kobarida s Čedadom (Cividale del Friuli) preko vrha Matajurja, simbola Beneške Slovenije, že nekaj časa privablja tudi najbolj zahtevne gorske kolesarje. Že prvi del vzpona do Livka na prelazu med Kolovratom in Matajurjem nam zaradi strmine pokaže zobe. Zato pa je drugi del po gozdni cesti iz Avse bolj uživaški, saj je speljan po grebenu Matajurja. Cesta, ki vodi mimo odcepa za matajurske planine, po prečkanju meje počasi preide v mulatjero, ki se konča na travnatem vrhu. Razgledi na neskončno Furlansko nižino in Tržaški zaliv jemljejo dih. Hkrati kolesarimo po stopinjah, ki jih je med prvo svetovno vojno ubral general Erwin Rommel pri napadu na italijanske položaje. Prikolesarimo lahko do višje ležeče kočice pod Matajurjem, kolo pa je vredno potisniti vse do kapelice, ki ponuja razglede tudi na drugo, alpsko stran.

Spust po stezah do Špetra (San Pietro al Natisone) je dolg in zahteven, vendar zagotovo eden najlepših daleč naokoli. Na vrhu Matajurja poiščemo pot 725, ki vodi v smeri proti Štupici, nato pa se držimo levo proti Marsinski planini, kjer zavijemo proti Gorenjemu Marsinu (Mersino Allto). Priključimo se asfaltni cesti in v krajšem vzponu prispemo do sedla Hlevišče (Glevizza), kjer zavijemo na pot 749 v smeri proti Špetru. Na razpotjih preprosto sledimo poti 749. Pot občasno poteka gor in dol, včasih pa je treba s kolesa tudi sestopiti. Peljemo se mimo sv. Jurija (San Giorgio), kasneje še mimo sv. Kancijana (San Canziano). V spodnjem delu se cesti lahko priključimo na več načinov. Vztrajati velja vse do makadamske poti, ki nas pripelje k cerkvi v središču Špetra. Do zaslužnega okrepčila v prekrasem starem delu Čedada nas loči praktično samo še kratek odsek po dolinski kolesarski povezavi.

Izdajatelj: LTO Sotočje in Posoški razvojni center

Urednik: Peter Dakskobler

Avtor teksta: Peter Dakskobler

Prevod: Eurotranslate d.o.o. (NEM, ITL), Andrej Božič (ANG)

Fotografije: Arhiv LTO Sotočje, Arhiv LTO Bovec, Arhiv TIC Brda, Two Wheel Travel, Slotrips.si, Consorzio Tutela Vini Friuli Colli Orientali e Ramandolo; Claudio Costerni, Sebastjan Vehar, Fabio Ferrari, Željko Cimprič, Matevž Lenarčič, Srdjan Živulovič, Monika Silva, Peter Immich, Peter Dakskobler, Jan Klavara, Tomi Kanalec, Sašo Pajer, Tine Zidarič, Boris Mrak, Boris Matjažec, Marko Munih, Robert Niedring, Robert Zabukovec, Tyler Robertson, Miha Gantar, Mitja Madon.

Design in priprava za tisk: Premedia, Andrej Juvan

Tisk: Kartografija

Skupna naklada: 30.000 izvodov

Tolmin, december 2013

Več informacij: www.bike-alpeadria.com

Publikacija je na voljo v slovenskem, italijanskem, angleškem in nemškem jeziku.

Za več aktualnih informacij obiščite interaktivni zemljevid kolesarskih poti

www.bike-alpeadria.com

Pravila obnašanja na gorskih poteh

Upoštevanje pravil pomaga k ohranjanju narave in izboljšanju srečanj z drugimi na gori:

1. Vozi samo po poteh in spoštuj lokalne zapore.
2. Ne puščaj sledi.
3. Imej svoje kolo pod kontrolo in umiri hitrost.
4. Spoštuj druge obiskovalce narave – prednost imajo pohodniki.
5. Bodi obziren do živali.
6. Planiraj vnaprej.
7. Ne vozi v blatnih razmerah.

Informacije in rezervacije

KOLESARSKI KROG

TIC Kobarid – LTO Sotočje

Trg svobode 16, SI – 5222 Kobarid
T: + 386 (0)5 380 04 90
E: info.kobarid@lto-sotocje.si
www.dolina-soce.com

TIC Tolmin – LTO Sotočje

Petra Skalarja 4, SI – 5220 Tolmin
T: + 386 (0)5 380 04 80
E: info@lto-sotocje.si
www.dolina-soce.com

TIC Brda

Grajska cesta 10, SI – 5212 Dobrovo
T: + 386 (0)5 395 95 94
E: tic@obcina-brda.si, www.brda.si

INFOPOINT Gorizia

Corso Italia 9, IT – 34170 Gorizia
T: + 39 (0)481 535764
E: info.gorizia@turismo.fvg.it
www.turismofvg.it/Localita/Gorizia

Servizio di Informazione e Accoglienza Turistica del Comune di Cividale del Friuli INFORMACITTA'

Palazzo ex Monte di Pietà - piazza P. Diacono 10, IT – 33043 Cividale del Friuli (UD)
T: + 39 (0)432 710460
E: informacitta@cividale.net
www.cividale.net

TIC Kanal

Pionirska ulica 2, SI – 5213 Kanal
T: + 386 (0)5 398 12 13
E: tic.kanal@siol.net
www.tic-kanal.si

TIC Nova Gorica – Turistična zveza

Delpinova ulica 18 b
SI – 5000 Nova Gorica
T: + 386 (0)5 330 46 00
E: tzcticng@siol.net
www.novagorica-turizem.com

Ufficio Informazione e Accoglienza Turistica Turismo FVG Pro Loco Nediške Doline – Valli del Natisono

Via Alpe Adria 13/01, IT – 33049 San Pietro al Natisono (UD)
T: + 39 (0)349 3241168
+ 39 (0)339 8403196
E: info@nediskedoline.it
www.vallidelnatisono.eu

Consorzio Tutela Vini Friuli Colli Orientali e Ramandolo

Piazza XXVII Maggio n. 23, IT – 33040 Corno di Rosazzo (UD)
T: + 39 (0)432 730129,
F: + 39 (0)432 702924
E: promozione@colliorientali.com
www.colliorientali.com

TIC Bovec – LTO Bovec

Trg golobarskih žrtev 8
SI – 5230 Bovec
T: + 386 (0)5 384 19 19
E: info@lto-bovec.si,
www.bovec.si

TIC Idrija

Mestni trg 2, SI – 5280 Idrija
T: + 386 (0)5 37 43 916
E: tic@visit-idrija.si
www.visit-idrija.si

TIC Cerkno – LTO Laufar

Močnikova 2, SI – 5282 Cerkno
T: + 386 (0)5 373 46 45
E: info@turizem-cerkno.si
www.turizem-cerkno.si

TIC Ajdovščina

Cesta IV. Prekomorske 61a
SI – 5270 Ajdovščina
T: + 386 (0)5 36 59 140
E: tic.ajdovscina@siol.net
www.tic-ajdovscina.si

bimobis

KOLESARSKA MOBILNOST MED SLOVENIJO IN ITALIJO
MOBILITA' CICLISTICA TRA LA SLOVENIA E L'ITALIA

Partnerji: Občina Tolmin • Občina Kobarid • Občina Bovec • Občina Kanal ob Soči • Mestna občina Nova Gorica • Občina Brda • Lokalna turistična organizacija LTO Sotočje Kobarid - Tolmin • Direkcija Republike Slovenije za ceste • Comune di Cividale del Friuli (UD) • Comunità Montana Valli del Torre Natisono e Collio (FVG) • Comune di San Pietro al Natisono • Comune di Pulfero • Comune di Corno di Rosazzo • Consorzio tutela vini "Colli Orientali del Friuli" e "Ramandolo"

v sodelovanju z

Bike Alpe Adria

Partnerji: Razvojna agencija ROD • Regionalni razvojni center Koper • RRA severne Primorske d.o.o. Nova Gorica • Posoški razvojni center • Območna razvojna agencija Krasi in Brkinov • Gospodarska zbornica Slovenije • Območna zbornica za severno Primorsko • Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije • Slovensko Deželno Gospodarsko Združenje • INFORMEST – Centro di Servizi e Documentazione per la Cooperazione Economica Internazionale • Confederazione nazionale artigianato e piccola e media impresa del Veneto – CNA Veneto • Confcommercio della provincia di Trieste • Confartigianato Imprese Friuli Venezia Giulia – Federazione Regionale Artigiani Piccole e Medie Imprese del Friuli Venezia Giulia • E.I.N.E. – Enti Industrializzazione Nord Est • S.I.PRO. Agenzia Provinciale per lo sviluppo S.p.A.

Projekta Bimobis in iCON sofinancirana v okviru Programa čezmejnega sodelovanja Slovenija-Italija 2007-2013 iz sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj in nacionalnih sredstev.

Progetti Bimobis e iCON finanziati nell'ambito del Programma per la Cooperazione Transfrontaliera Italia-Slovenia 2007-2013, dal Fondo europeo di sviluppo regionale e dai fondi nazionali.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSKI
RAZVOJ IN TEHNOLOGIJO

REPUBBLICA ITALIANA
MINISTERO DELL'ECONOMIA
E DELLE FINANZE